

**REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI
din 15 martie 2001**

**de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor
externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 alineatul (2) litera (b) punctul (i),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolului 62 alineatul (2) litera (b) din Tratat, Consiliul trebuie să adopte normele cu privire la vizele pentru șederile prevăzute pentru o durată de maxim trei luni și, în acest context, este necesar să se stabilească lista acelor țări terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și cea a celor ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație. Articolul 61 menționează respectivele liste printre măsurile de însoțire care sunt direct legate de libera circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) Prezentul regulament se înscrie în continuarea acquis-ului Schengen, în conformitate cu protocolul de integrare a acestuia în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare „Protocolul Schengen”. Acesta nu afectează obligațiile care decurg din acest acquis ale statelor membre, astfel cum este definit de anexa A la Decizia 1999/435/CE din 20 mai 1999 privind definirea acquis-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare din dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul ⁽³⁾.
- (3) Prezentul regulament reprezintă continuarea dezvoltării a acelor dispoziții prin care s-a autorizat o cooperare

consolidată în conformitate cu Protocolul Schengen și cade sub incidența domeniului prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE din 17 mai 1999 privind anumite dispoziții de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾.

- (4) În temeiul articolului 1 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda și Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament. În consecință și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, dispozițiile prezentului regulament nu se aplică nici Irlandei și nici Regatului Unit.
- (5) Stabilirea acelor țări terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză și a celor care sunt exonerati de această obligație se face prin intermediul unei evaluări atente, de la caz la caz, a unei serii de criterii, care se referă *inter alia* la imigrația ilegală, ordinea publică și siguranța și la relațiile externe ale Uniunii Europene cu țările terțe, acordându-se de asemenea atenție și implicațiilor coerenței regionale și ale reciprocității. Ar trebui să se prevadă un mecanism comunitar care să permită punerea în aplicare a acestui principiu al reciprocității în cazul în care una din țările terțe incluse în anexa II la prezentul regulament decide să supună resortisanții dintr-unul sau mai multe state membre obligației de a deține viză.
- (6) Întrucât Acordul privind Spațiul Economic European exonerează resortisanții din Islanda, Liechtenstein și Norvegia de obligația de a deține viză, aceste țări nu sunt incluse în lista la anexa II.

⁽¹⁾ JO C 177 E, 27.6.2000, p. 66.

⁽²⁾ Aviz emis la 5 iulie 2000 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

- (7) În ceea ce privește apatrizii și refugiații recunoscuți, fără a aduce atingere obligațiilor care revin în conformitate cu acordurile internaționale semnate de statele membre, în special Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasburg la 20 aprilie 1959, decizia privind obligația sau exonerarea de viză ar trebui să fie în funcție de țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie. Cu toate acestea, date fiind diferențele dintre legislațiile interne aplicabile apatrizilor și refugiaților recunoscuți, statele membre pot decide dacă aceste categorii de persoane sunt supuse obligației de a deține viză, în cazul în care țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie este o țară terță ai cărei resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză.
- (8) În cazuri particulare în care se justifică un regim special în materie de vize, statele membre pot exonera anumite categorii de persoane de obligația de a deține viză sau pot impune această obligație în conformitate cu dreptul public internațional sau cutuma.
- (9) Pentru a asigura o administrare deschisă a sistemului și informarea persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să comunice celorlalte state membre și Comisiei măsurile pe care le iau în temeiul prezentului regulament. Din aceleași motive, informațiile în cauză ar trebui publicate și în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.
- (10) Condițiile care reglementează intrarea pe teritoriul statelor membre sau eliberarea vizelor nu afectează normele care guvernează actualmente recunoașterea valabilității documentelor de călătorie.
- (11) În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 din Tratat, pentru a asigura buna funcționare a regimului comun al vizelor, este necesar și oportun să se adopte un regulament care să stabilească lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație.
- (12) Prezentul regulament prevede o armonizare totală în ceea ce privește țările terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și țările terțe ai căror resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză pentru resortisanții anumitor țări terțe care sunt enumerate la anexa II va intra în vigoare doar mai târziu. În acest scop, Consiliul adoptă o decizie pentru fiecare dintre țările respective pe baza rapoartelor elaborate de Comisie,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa I trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (2), resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa II sunt exonați de obligația prevăzută la alineatul (1), pentru șederi a căror durată totală nu depășește trei luni.
- (3) Resortisanții noilor țări terțe care au făcut parte anterior din țări care figurează pe listele din anexele I și II sunt supuși dispozițiilor alineatelor (1) și respectiv (2) până când Consiliul nu decide altfel, în conformitate cu procedura prevăzută de dispoziția relevantă din tratat.
- (4) Stabilirea, de către o țară terță care figurează pe lista din anexa II, a obligației de a deține viză pentru resortisanții unui stat membru duce la aplicarea dispozițiilor următoare, fără a aduce atingere dispozițiilor nici unui acord pe care Comunitatea l-ar fi putut încheia cu țara terță în cauză, prin care să se acorde exonerarea de obligația de a deține viză:
- (a) statul membru poate notifica, în scris, Comisiei și Consiliului faptul că țara terță a stabilit obligația de a deține viză;
- (b) în cazul unei asemenea notificări, obligația statelor membre de a supune resortisanții țării terțe în cauză la obligația de a deține viză se stabilește provizoriu după la treizeci de zile de la notificare, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în prealabil cu majoritate calificată, nu decide altfel;
- (c) introducerea provizorie a obligației de a deține viză se publică de către Consiliu în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* înainte să intre în vigoare;
- (d) Comisia examinează orice solicitare făcută de Consiliu sau de un stat membru de a prezenta Consiliului o propunere de modificare a anexelor la prezentul regulament pentru a include țara terță în cauză în anexa I și a o elimina din anexa II;
- (e) în cazul în care, anterior adoptării de către Consiliu a unei astfel de modificări la anexele la prezentul regulament, țara terță abrogă decizia sa de stabilire a obligației de viză, statul membru în cauză notifică imediat în scris Comisiei și Consiliului această decizie;
- (f) notificarea în cauză se publică de către Consiliu în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Introducerea provizorie a obligației de viză pentru resortisanții țării terțe în cauză se abrogă după șapte zile de la data publicării.

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, „viză” înseamnă o autorizație emisă de către un stat membru sau o decizie luată de respectivul stat care este solicitată în vederea:

- intrării pentru o ședere în acel stat membru sau în mai multe state membre pentru o durată care nu depășește trei luni în total;
- intrării în vederea tranzitării teritoriului aceluia stat membru sau al mai multor state membre, cu excepția tranzitului aeroportuar.

Articolul 3

Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasburg la data de 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți și apatrizii:

- sunt supuși obligației de a deține viză în cazul în care țara terță în care au rezidența și care le-a eliberat documentele de călătorie este una din țările terțe care figurează în lista din anexa I;
- pot fi exonerate de obligația de a deține viză în cazul în care țara terță în care au rezidența și care le-a eliberat documentele de călătorie este una din țările terțe care figurează în lista din anexa II.

Articolul 4

(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (1) sau de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

- (a) titularii de pașapoarte diplomatice, pașapoarte de serviciu și alte pașapoarte oficiale;
- (b) echipajul civil ale aeronavelor și ale navelor;
- (c) echipajul și însoțitorii de bord din zborurile de urgență sau salvare și alte persoane care furnizează ajutor, în caz de dezastru sau accident;
- (d) echipajul civil al navelor care navighează în apele internaționale;
- (e) titularii de permise de liberă trecere eliberate de unele organizații internaționale interguvernamentale funcționarilor lor.

(2) Un stat membru poate exonera de obligația de a deține viză un elev care este resortisant al uneia dintre țările terțe care figurează în anexa I, care are rezidența într-o țară terță enumerată în anexa II și care călătorește în cadrul unei excursii școlare ca membru al unui grup de elevi însoțiți de un profesor de la unitatea școlară în cauză.

(3) Un stat membru poate prevedea excepții de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2) pentru persoanele care desfășoară o activitate remunerată în timpul sederii lor.

Articolul 5

(1) În termen de zece zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei măsurile luate în temeiul articolului 3 liniuța a doua și al articolului 4. Orice modificări ulterioare ale acestor măsuri se comunică în același mod, în termen de cinci zile lucrătoare.

(2) Comisia publică pentru informare măsurile comunicate în temeiul alineatului (1) în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 6

Prezentul regulament nu afectează competența statelor membre cu privire la recunoașterea statelor, a entităților teritoriale și a pașapoartelor, a documentelor de călătorie și de identitate eliberate de autoritățile lor.

Articolul 7

(1) Regulamentul (CE) nr. 574/1999 al Consiliului ⁽¹⁾ se înlocuiește cu prezentul regulament.

(2) Versiunile finale ale Instrucțiunilor consulare comune (ICC) și ale Manualului comun (MC), astfel cum rezultă din Decizia Comitetului Executiv Schengen din 28 aprilie 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], se modifică după cum urmează:

1. titlul anexei 1 partea I din ICC și al anexei 5 partea I din MC se înlocuiește cu următorul text:

„Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză de către statele membre legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

2. lista din anexa 1 partea I din ICC și din anexa 5 partea I din MC se înlocuiește cu lista din anexa I la prezentul regulament;

3. titlul anexei 1 partea II din ICC și al anexei 5 partea II din MC se înlocuiește cu următorul text:

„Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză de către statele membre care sunt legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

4. lista din anexa 1 partea II din ICC și din anexa 5 partea II din MC se înlocuiește cu lista din anexa II la prezentul regulament;

5. partea III din anexa 1 la ICC și partea III din anexa 5 la MC se elimină.

(3) Deciziile Comitetului Executiv Schengen din 15 decembrie 1999 [SCH/Com-ex(97)32] și din 16 decembrie 1998 [SCH/Com-ex(98)53, rev.2] se abrogă.

Articolul 8

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(2) Cu toate acestea, pentru resortisanții țărilor din anexa II marcate cu asterisc, data intrării în vigoare a dispozițiilor articolului 1 alineatul (2) se decide ulterior de către Consiliu, hotărând în conformitate cu articolul 67 alineatul (3) din tratat, pe baza raportului menționat în paragraful următor.

În acest sens, Comisia solicită țării în cauză să indice angajamentele pe care este pregătită să le ia în ceea ce privește imigrația ilegală și șederea ilegală, inclusiv repatrierea persoanelor din țara respectivă care se află în situație de ședere ilegală și să transmită Consiliului un raport cu privire la aceasta. Comisia prezintă Consiliului un prim raport, însoțit de orice recomandări utile, până la 30 iunie 2001.

⁽¹⁾ JO L 72, 18.3.1999, p. 2.

Până la adoptarea de către Consiliu a actului care prevede decizia menționată anterior, obligația prevăzută la articolul 1 alineatul (1) se aplică resortisanților din țara în cauză. Articolele 2-6 din prezentul regulament se aplică integral.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 martie 2001.

Pentru Consiliu

Președintele

M-I. KLINGVALL

ANEXA I

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (1)

1. STATE

Afganistan	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei
Africa de Sud	Gabon
Albania	Gambia
Algeria	Georgia
Angola	Ghana
Antigua și Barbuda	Grenada
Arabia Saudită	Guineea
Armenia	Guineea-Bissau
Azerbaidjan	Guineea Ecuatorială
Bahamas	Guyana
Bahrain	Haiti
Bangladesh	India
Barbados	Indonezia
Belarus	Insulele Mariane de Nord
Belize	Insulele Marshall
Benin	Insulele Solomon
Bhutan	Iran
Bosnia și Herțegovina	Irak
Botswana	Jamaica
Burkina Faso	Iordania
Birmania/Myanmar	Kazahstan
Burundi	Kenya
Cambodgia	Kiribati
Camerun	Kuweit
Capul Verde	Kirghizstan
Ciad	Laos
China	Liban
Columbia	Lesotho
Comore	Liberia
Congo	Libia
Coasta de Fildeș	Madagascar
Coreea de Nord	Malawi
Cuba	Maldive
Djibouti	Mali
Dominica	Mauritania
Egipt	Maurițius
Emiratele Arabe Unite	Micronezia
Eritreea	Moldova
Etiopia	Mongolia
Fiji	Maroc
Filipine	Mozambic

Namibia	Somalia
Nauru	Sri Lanka
Nepal	Sudan
Niger	Surinam
Nigeria	Swaziland
Oman	Siria
Pakistan	Tadjikistan
Palau	Tanzania
Papua Noua Guinee	Thailanda
Peru	Togo
Republica Centrafricană	Tonga
Republica Democrată Congo	Trinidad-Tobago
Republica Dominicană	Tunisia
Republica Federală Iugoslavia (Serbia-Muntenegru)	Turcia
Qatar	Turkmenistan
Rusia	Tuvalu
Rwanda	Uganda
Samoa Occidentală	Ucraina
São Tomé și Príncipe	Uzbekistan
Senegal	Vanuatu
Seychelles	Vietnam
Sfântul Kitts și Nevis	Yemen
Sfânta Lucia	Zambia
Sfântul Vincent și Grenadine	Zimbabwe
Sierra Leone	

2. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU

Autoritatea Palestiniană

Timorul de Est

Taiwan

ANEXA II

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (2)

1. STATE

Andora	Lituania
Argentina	Malaysia
Australia	Malta
Bolivia	Mexic
Brazilia	Monaco
Brunei	Noua Zeelandă
Bulgaria	Nicaragua
Canada	Panama
Chile	Paraguay
Cipru	Polonia
Coreea de Sud	Republica Cehă
Costa Rica	România (*)
Croația	Salvador
Cipru	San Marino
Ecuador	Singapore
Elveția	Sfântul Scaun
Estonia	Slovacia
Guatemala	Slovenia
Honduras	Statele Unite ale Americii
Israel	Ungaria
Japonia	Uruguay
Letonia	Venezuela

2. REGIUNI ADMINISTRATIVE SPECIALE ALE REPUBLICII POPULARE CHINEZE

Hong Kong RAS ⁽¹⁾Macao RAS ⁽²⁾

⁽¹⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Hong Kong Special Administrative Region”.

⁽²⁾ Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Região Administrativa Especial de Macau”.

(*) A se vedea articolul 8 alineatul (2).